

Avui en dia viure del camp és cada cop més inviable

LA PAGESIA, DE MOTOR ECONÒMIC A PERILL D'EXTINCIÓ

Marta Vilalta Torres.

Les comarques de Ponent sempre han destacat per la seva producció agrícola i per ser una de les províncies capdavanteres en aquest sector. A principis del segle XXI però, l'agricultura, paradigma de les activitats tradicionals, és objecte de canvis d'important transcendència. Des de fa uns anys el sector agrari ha deixat de ser l'eix vertebrador del món rural.

En els darrers trenta anys s'ha produït un canvi profund de la societat: la població tendeix a la desruralització. Això provoca la disminució radical de la població agrària, el nombre d'agricultors i ramaders disminueix sistemàticament i durant la dècada dels 90 s'han reduït fins a la meitat els "agraris" censats. En el sentit oposat, la industrialització avança a ritme sostingut, mentre que el sector terciari és el que creix amb més força i agrupa la major part de població activa.

La mecanització del camp, que permet aconse-

Monument als Pagesos de Lleida

guir més productivitat amb menys mà d'obra, el progressiu envelliment de la població que es dedica a la pagesia, el desequilibri de rendes a favor d'altres sectors de l'economia, les mal encaminades polítiques agràries, els problemes estructurals de les explotacions agràries i, la manca d'infraestructures en les zones rurals són les claus per entendre la crisi cada cop més evident al món de l'agricultura lleidatana, i per extensió, catalana.

El marge brut dels agricultors (ingressos-cos-

tos), ha disminuït amb el pas dels anys com a conseqüència d'un manteniment o disminució dels ingressos (el preu de la poma golden, per exemple, ha estat clarament descendent des de 1991) i d'un increment dels costos de producció (les despeses de mà d'obra s'han incrementat al ritme de l'IPC català i el preu del gasoil agrícola s'ha vist duplicat). Això, sumat a l'increment del cost de la vida ha fet que el poder adquisitiu dels pagesos minvi any rera any. Aquest fet provoca que aquells que volen exercir de pagesos moltes vegades hagin de combinar les feines a l'explotació amb altres maneres d'obtenir ingressos.

Catalunya, i sobretot Lleida, necessita mantenir el seu teixit agrari i ramader, perquè és un motor econòmic indispensable i perquè és l'única garantia que existeix per assegurar l'equilibri territorial.

Els pagesos demanen reiteradament "poder viure dignament al camp i del camp" •

LES JERC FAN CAMPANYA PER L'ESTATUT A LLEIDA

Acte de JERC a Tàrrrega

Les JERC s'han implicat activament en la difusió a les nostres contrades del contingut del projecte d'Estatut sorgit del Parlament de Catalunya.

El 9 de desembre, Pere Aragonès, Portaveu Nacional de les JERC, va explicar a Barbens (el Pla d'Urgell) perquè era tan important tenir un nou Estatut i com

la proposta aprovada al Parlament podia contribuir a millorar l'autogovern de Catalunya. Contràriament, el 27 de gener, l'Uriel Bertran, diputat al Parlament en representació de les JERC, va explicar a Tàrrrega que l'acord subscrit per CiU i el PSOE és un pas enrera en el procés d'emancipació nacional •

A MÉS A MÉS

Pàgina 2

Editorial:
El Pacte de la Vergonya

Opinió:
Dones i política

Pàgina 3

Entrevista a
Carles Sastre,
secretari d'Acció
Sindical de la
Intersindical-
CSC

www.jerc.net
jerc@jerc.net

EDITORIAL

EL PACTE DE LA VERGONYA

Pocs mesos després de l'acte d'afirmació nacional que va significar l'aprovació del projecte d'Estatut d'Autonomia pel noranta per cent dels diputats catalans, tot allò s'ha transformat en fum i sembla que la tan anunciada millora de l'autogovern no passarà d'un senzill maquillatge al desfasat sistema actual.

L'espanyolisme més ranci ha tornat a vèncer. Després de pronunciaments de tot tipus (militars, judicials...), han aconseguit que els burgesos cagadubtes es pleguessin a les seves demandes i posessin els seus interessos partidistes i personals davant de les autèntiques necessitats nacionals. L'abandó de la reivindicació nacional, tan a nivell de reconeixement del país com de denúncia de l'espoli fiscal, han

convertit a Convergència i Unió ens uns mers partits regionalistes amb l'únic interès de gestionar alguna parcel·la de poder. Això queda demostrat per les pròpies paraules d'Artur Mas que, sense cap pudor ni dissimulació, ha confirmat que el pacte a què va arribar amb en Rodríguez Zapatero li ha de donar la

Presidència de la Generalitat. Així, el govern que tant desitjaven els poders fàctics, el govern de la socioconvergència, serà una realitat la propera legislatura, evitant la reedició d'un govern catalanista i d'esquerres. Per contra, tots aquells que tenim l'ideari nacional com una part essencial del nostre pensament i que el considerem indestruïble del progrés social, perquè l'un i l'altre són el mateix, continuarem lluitant, defensant el nostre país i la gent que hi viu, sense renúncies de cap mena i sense esperar cap tros del pastís •

OPINIÓ

DONES I POLÍTIQUES

Des de les JERC estem lluitant cada dia per millorar les condicions de vida del jovent dels Països Catalans; per aconseguir que els i les joves puguem emancipar-nos i tinguem oportunitats laborals que no siguin en règim d'explotació. Alhora, treballem per aconseguir la plena sobirania del nostre país.

En aquest marc, la lluita de les dones per tal que se'ns reconeguin els nostres drets es fa més important, ateses les greus discriminacions a les quals estem sotmeses, molts cops doblement, en tant que dones i joves. Desgraciadament, encara hi ha una sèrie de desavantatges estructurals que ens dificulten el nostre propi procés

d'emancipació, el nostre camí cap a la plena llibertat i, en definitiva, que no ens deixen viure en la mateixa igualtat de condicions que els nostres companys.

Hem de trencar amb aquestes discriminacions encobertes. A igual feina, igual remuneració. Hem de lluitar per acabar amb l'educació i la publicitat sexista que ens imposa un model de societat patriarcal des de la infantesa. Per això des de les JERC hem endegat diverses campanyes per a conscienciar tota la població, les dones i els homes. Fins que no siguem lliures com a dones, no serem lliures com a poble.

Les dones de les JERC fem nostres les paraules de la gran poetessa ponentina quan va dir "A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tènol atzur de ser tres voltes rebel." •

Sara Bailac i Ardanuy,
Portaveu JERC-Tàrraga

VOLEM L'ESTATUT SENCER!
CAP A LA INDEPENDÈNCIA!

PONENT EN LLUITA és una publicació editada per la Fundació Josep Irla i impresa per Eix de Serveis

Coordinació: David Talavera

Equip de redacció: David Talavera, Marta Vilalta, Neus Malagarriga

Col·laboracions: Sara Bailac; **Maquetació:** Marta Vilalta

Consulta tota la informació a www.jerc.net

ENTREVISTA A CARLES SASTRE

“ENS HEM DE DOTAR D’UN MARC LABORAL AMB CLAU CATALANA”

Carles Sastre, llicenciat en sociologia i militant independentista des dels anys setanta, és actualment secretari d’Acció Sindical de la Intersindical-CSC. Un sindicat que és la cinquena força sindical a Catalunya i que aposta per l’alliberament nacional i l’autodeterminació.

Manifestació d’Intersindical per Barcelona

La Intersindical es defineix com a nacional i de classe. En què els diferencia això?

La definició com a sindicat de classe vol dir que és generalista i que té una visió més global de les relacions laborals i l’activitat sindicalista. Respecte al tema nacional, no som nacionals perquè vivim en aquesta nació, sinó que som de construcció nacional. Tenim voluntat de servir d’element de vertebració d’un espai socio-laboral i socio-econòmic en el que serien els Països Catalans. Som una organització d’àmbit català i aquest és l’element diferencial més important.

El sindicalisme nacional encara té un pes reduït. A què ho atribueix?

La clau està a la transició durant els anys 70 i 80. No vam saber fer la proposta amb prou força i coherència organitzativa en el seu moment, a diferència d’altres nacions sense estat com Galícia o el País Basc.

Quines solucions hi proposeu?

Insistir fins que hi hagi una acceptació social i

s’acabin incorporant al discurs majoritari. Per exemple, és el cas del tema del marc català de relacions laborals. Qui va començar a plantejar el tema vam ser nosaltres i ara és un element que s’ha incorporat als discursos dels altres sindicats i al debat polític amb normalitat.

Sobre aquest marc català de relacions laborals, que significaria obtenir-lo?

Ens hem de dotar d’un marc en el qual la negociació es faci en clau catalana, i les normatives de tipus laboral i la legislació de drets sindicals es puguin fer des d’aquí. Això significaria tenir un espai i unes relacions

econòmiques capaces de vertebrar i generar un teixit industrial i un estat del benestar catalans. Entenem que és una manera de posar les bases d’un moviment nacional.

Quins tipus de model sindical impulseu?

Som vocacionalment catalans i tenim la idea de

Països Catalans, encara que això al porta-ho sobre el terreny no és gens fàcil. També intentem trobar una xarxa de sindicats de nacions sense estat, bàsicament de l’àrea europea. Respecte al dia a dia, l’aposta és important en dos sentits: aprofundir en el sindicalisme socio-polític i no tan basat en el centre de treball, i donar el màxim protagonisme possible a les seccions sindicals.

Al vostre sindicat dediqueu una secció concreta als joves, l’Espai Jove. Quin paper juguen?

L’aposta de l’Espai Jove és per incorporar jovent als processos sindicals, i regenerar l’estructura. S’havia de trencar amb el sindicalisme definit com una acció de gent madura. Amb la incorporació de gent jove es manté un ritme d’activitats amb denúncies i campanyes contra la precarietat i afavorint la dinamització.

Quina alternativa laboral proposeu per acabar amb aquesta precarietat juvenil?

L’única alternativa és mantenir, al màxim possible, l’entramat legal i laboral. S’ha de lluitar per un treball i una ocupació de qualitat. Sense això no hi ha futur. La precarietat juvenil va de la mà amb les ETT’s. Tota la contractació via ETT, acaba generant dos sectors socials: treballadors indefinits amb un mínim de garanties i un altre sector que va fluctuant tot l’any: treballadors d’ETT’s crònics.

En quina situació laboral es troba Ponent?

Amb una estructura productiva tradicionalment baixa, i un procés d’industrialització en crisi. Això provoca una terciarització important i no de llocs de treball de qualitat. Per mantenir zones com Ponent, s’ha d’aconseguir un nivell d’ocupació alt i evitar la despoblació donant més serveis. S’haurien de fer inversions sobre el terreny, sobretot en infraestructures i mitjans comunicació.

Manifestació

Per dignitat, sortim al carrer!

**som una
nació**
i tenim el dret
de decidir

18 de febrer

5 de la tarda, Barcelona
sortim de la plaça d'Espanya
i acabem a la plaça de Catalunya

vine amb els autobusos gratuïts
apunta't al telèfon 902 789 905

VOLS AFILIAR-TE?

Si vols afiliar-te o rebre informació, entra a la web WWW.JERC.NET
allí hi trobaràs tot el que necessites. I per seguir l'actualitat visita també el bloc
oficial de les JERC a WWW.JERC.NET/BLOC